

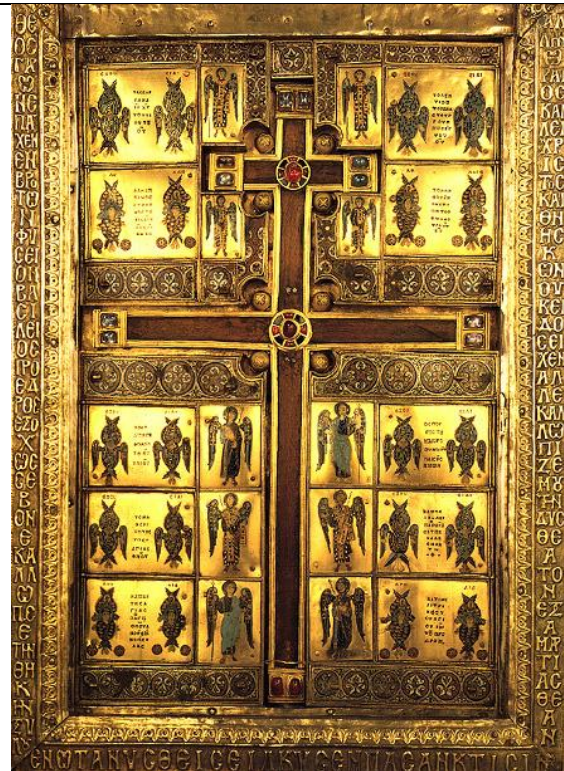
Ukrainian Orthodox Church of Canada
Українська Православна Церква в Канаді
L'Église orthodoxe ukrainienne du Canada

[Home Page](#) | [Listing of Articles](#)

***Спомин явлення на Небі
Хреста Господнього над
Єрусалимом (351)***

***Commemoration of the
Apparition of the Sign of the
Cross over Jerusalem (351)***

Fr. Ihor Kutash - о. Ігор Куташ
kutash@unicorne.org

**«Пречистий Хрест засяяв на землі,
блистячи славою, видаючи свої
промені високо над небесами, бо ж він
відкрив Небо, яке в давнині було
закрито...» (Тропар))**

На 20-го травня за Григоріанським календарем (відповідає 7-му травня за Юліанським) ми відзначаємо вражаючу, чудесну подію, що сталася в Єрусалимі в цей день, який виявився П'ятидесятницею, в 351-му р. За деякими даними, жителі міста називають його «день, коли небо загорілося». (Існує щорічне диво вогню, яке відбувається в Єрусалимі, як ми побачимо нижче). Приблизно о 9:00 год. ранку в цей день величезний Хрест з'явився в небі над

**“The spotless Cross dawned on the
earth, bright with splendour, making
its rays shine above in the heavens;
for it had opened Heaven, which was
shut of old...” (Apolytikion)**

On May 20 on the Gregorian Calendar (which is May 7 on the Julian) we commemorate a startling, miraculous event which occurred in Jerusalem on that day, which happened to be Pentecost, in the year 351. According to some sources, the people of the city called it “the day the sky caught fire”. (There is an annual miracle of fire which occurs in Jerusalem, as we shall see below). At about 9:00 a.m. on that day a huge cross appeared in the

Святим Містом, що тягнувся від Голгофи, місця Розп'яття Господа нашого, до гори Оливної - на відстані більше 8 км.

Чудо записують і язичницькі і християнські історики того часу, посилаючись на розповідь Патріарха Єрусалиму, Св. Кирила, котрий служив у тому надзвичайно важливому пості від 350 до 386 рр. Кожен вік має свої особливі завдання. Та це був особливо важкий час для Церкви Христової.

Перший Вселенський Собор, скликаний римським імператором, Св. Рівноапостольним Костянтином, в 325-му р. недвозначно підтвердив православне вчення про Господа й Спаса нашого Ісуса Христа, «Бога істинного від Бога істинного, рожденного, не сотвореного, одноістотного з Отцем ...». Та взяло десятиліття, щоб це вчення, що має вирішальне значення для Віри, повністю перемогло в Церкві. Вчення Священника Олександрійського, Арія, що Ісус був лише найвищим Божим створінням, яке засудив той Собор таки далі підтримував син Костянтина, Констанцій, що правив східною частиною імперії (інші два сини імператора, Констант і Костянтин II, які правили на Заході, і які були вірні Православному вченню, були вбиті в боях) і багато Єпископів. Таким чином, православне вчення, таке дорогоцінне і животворяще, що Ісус є Друга Особа Пресвятої Трійці, що в Собі єднає людськість і Божество, втілює бездонну любов Бога до Свого творіння, і відкриває шлях до з'єднання з Богом Його людських дітей, було в великій небезпеці, що буде воно втрачене.

Коли Кирило став наступником Максима III, як Архієпископ Єрусалимський, він мав складну задачу вираження і захисту Православ'я у

sky above the Holy City, stretching from Golgotha, the place of the Crucifixion of our Lord, to the Mount of Olives – a distance of more that 8 kilometers.

The miracle is recorded by pagan as well as Christian historians of the time, citing the account of the Patriarch of Jerusalem, St. Cyril, who served in that most important post from 350 to 386. Every age has its particular challenges. This was a particularly difficult time for the Church of Christ.

The First Ecumenical Council, convened by the Roman Emperor, Holy Equal-to-the-Apostles Constantine, in 325, had decisively affirmed the Orthodox teaching that our Lord and Saviour, Jesus Christ, is “true God of true God, begotten, not made, of one essence with the Father....” Yet it would take decades before this teaching, so crucial to the Faith, would be fully victorious in the Church. The teaching of the Alexandrian Priest, Arius, that Jesus was but the foremost of God’s creatures, condemned by that Council, continued to be held by Constantine’s son, Constantius, who ruled the eastern part of the Empire (the Emperor’s other two sons, Constans and Constantine II, who ruled in the west, and who held true to the Orthodox teaching, were both killed in battles) and by many Bishops. Thus, the Orthodox teaching, so precious and life-giving, that Jesus is the Second Person of the Most Holy Trinity, joining humanity and divinity in His Person, incarnating the fathomless love of God for His creation, and opening the way for union with God by His human children, was in great danger of being lost.

When Cyril succeeded Maximus III as Archbishop of Jerusalem he had the difficult task of expressing and protecting

нерівному бою. Ця розповідь (англійською мовою) чудово описує те, як поява Хреста над Святим Містом зміцнила й утвердила його в його змаганню: [ОСЬ ТУТ](#). Будучи надзвичайно натхненним цим чудом, якого бачили і яким захоплювалися всі жителі міста і його околиць, Св. Кирило написав свій «Лист до імператора Констанція», який зберігся до нашого часу. Він розповів про цю вражаючу подію і завершив висловом бажання, щоб імператор «завжди прославляв Святу Одноістотну Тройці».

Чудо побачила армія Констанція, яка, складаючись головно з Християн, отримала велику заохоту від нього. Його також побачили війська його суперника, Магненція, і, складаючись головним чином з забобонних язичників, дуже вжахнулася від нього. Багато Аріан прийшли до переконання, що воно було відповіддю на Молитви Св. Кирила і повернулися до Православ'я. Багато євреїв і язичників, і прийшли в Церкву будучи вражені цим чудом. Явище тривало протягом кількох годин - деякі кажуть, що протягом декількох днів. Веселка, яка появилася навколо Хреста розглядається, як знак Божого співчуття і милосердя. Явище також нагадує «знак Сина Людського» про якого йдеться в Євангелії від Матвія 24:30, що полегшує уявити й вірити в Друге пришестя Господа в славі, як і було провіщено в день Його Вознесіння.

Прихильники Юліанського календаря, особливо з країн, чії Церкви прийняли «модифікований Юліанський календар» (внаслідок чого їх нерухомі Свята збігаються зі Святами за Григоріанським календарем), пов'язують цю Появу в 351-му р., з тією, яка мала місце в Афінах о год. 11:30 вечора в

Orthodoxy against formidable odds. This beautiful story describes how the apparition of the Cross over the Holy City strengthened and affirmed him in his struggle: [click here](#). Wonderfully inspired by this miracle, which was seen and marveled at by all the people of the city and its surroundings, St. Cyril wrote his *Letter to the Emperor Constantius*, which has survived to our time. He described the startling event and concluded with the wish that the Emperor might “always glorify the holy and consubstantial Trinity”.

The miracle was observed by the armies of Constantius, who, being Christian, derived great encouragement from it. It was also seen by the armies of his rival, Magnentius, who, being mostly superstitious pagans, were terrified by it. Many Arians came to believe it was an answer to St. Cyril's prayers and turned to Orthodoxy. Many Jews and pagans also came into the Church upon being touched by this miracle. The apparition continued for hours – some say for days. The rainbow which appeared around the Cross was seen as a sign of God's compassion and mercy. The Apparition also recalled the “Sign of the Son of Man” spoken of in the Gospel of Matthew 24:30, making it easier to imagine and believe in the Lord's Second Coming in glory, as foretold on the day of His Ascension.

Adherents of the Julian Calendar, particularly those of nations whose Churches have adopted the “modified Julian Calendar” (which makes their immovable Feast days coincide with the Gregorian Calendar), link this Apparition of 351, with one which occurred in Athens at 11:30 p.m. in 1925 on September 14 on the Gregorian Calendar - which corresponds to September 1 on the Julian,

1925-му р., на 14-го вересня за Григоріанським календарем - що відповідає 1-му вересня за юліанським, у той день, коли послідовники Юліанського календаря відзначають свято всесвітнього Воздвиження Животворящого Хреста. Вони твердять, що ця Поява, яка тривала пів години, підтвердила правильність святкування за Юліанським календарем.

Відбувається, як ми вже відзначали вище, щорічна чудесна подія в Єрусалимі, пов'язана з вогнем. Це - спонтанне запалювання свічок у Храмі Святого Воскресення (якого називають католики Храмом Гроба Господнього) напередодні православного Свята Воскресення, Великодня. Ось відео, розміщене на Youtube події, яка сталася 14-го квітня (Православна Страсна Субота) 2012-го р.: [ОСЬ ТУТ](#).

Чуда - не для того, щоб довести що завгодно. Вони - Знаки любові та уваги Бога до Своїх дітей і створіння. Ми вільні інтерпретувати їх значення. Ми навіть вільні відкидати них - а навіть заперечувати їх або якось інакше пояснювати те, що ми бачили, щоб не звучало воно, як чудо. Віра не може бути вимушеною. Для тих з нас, які хочуть любити й шукати Господа, Який щедро щодня обдаровує нас безліччю ознак Своєї любові й турботи про нас, це чудо, надихає й спонукує нас прагнути ставати щораз світлішими дзеркалами цієї любові й турботи про всі Його творіння.

and is the day that followers of the *Julian* Calendar celebrate the Feast of the Universal Exaltation of the Life-giving Cross. They claim that that particular Apparition, which lasted for a half hour, confirmed the appropriateness of observing the Julian Calendar.

There is, as we have noted above, an *annual* miraculous event in Jerusalem associated with fire. It is the spontaneous lighting of candles in the Church of the Holy Resurrection (called the Church of the Holy Sepulcher by Roman Catholics) on the eve of the Orthodox Feast of the Resurrection, Pascha. Here is a video posted on Youtube of the event which occurred on April 14 (Orthodox Holy Saturday), 2012: [click here](#).

Miracles are not intended to *prove* anything. They are *Signs* of God's loving attention to His children and creation. We are free to interpret their significance. We are even free to reject them - even deny or explain away what we have seen. Faith cannot be forced or constrained. For those of us who choose to love and seek the Lord, Who daily showers us with a multitude of signs of His love and care for us, these miracle inspire and spur us on to seek to be ever clearer mirrors of that love and care for all of His creation.

May 27, 2012